

Sabornický evangelík

Rok 2018 ročník 22

3

„Budeš jíst dosyta a budeš dobrořečit Hospodinu, svému Bohu, za tu dobrou zemi, kterou ti dal“. (Dt 8:10)

Úvodem

Milí čtenáři,
prožíváme čas vděčnosti. Vděčnosti za úrody, za společenství, za akce, které už mnohá léta smíme prožívat i za nové aktivity. Tomu všemu věnujeme místo uvnitř časopisu. Jen to, jestli zbude místo i na článek o ohleduplnosti k přírodě stále nebylo jisté. Ale nebývá to tak i v životě? Máme místo, prostor a čas na kdeco, ale na ohleduplnost k přírodě už nezbyvá? Kéž ho i my všichni nakonec najdeme.
Vaše redakce

Biblická úvaha

Pavel Freitinger,
farář ČCE Vsetín - horní sbor

¹Bedlivě dodržujte každý příkaz, který ti dnes prikazují, abyste zůstali naživu, rozmnožili se a obsadili zemi, kterou přísězně přislíbil Hospodin vašim otcům. ²Připomínej si celou tu cestu, kterou tě Hospodin, tvůj Bůh, vodil po čtyřicet let na poušti, aby tě pokořil a vyzkoušel a poznal, co je v tvém srdci, zda budeš dbát na jeho přikázání, či nikoli. ³Pokořoval tě a nechal tě hladovět, potom ti dával jíst manu, kterou jsi neznal a kterou neznali ani tvoji otcové. Tak ti dával poznat, že člověk nežije pouze chlebem, ale že člověk žije vším, co

vychází z Hospodinových úst. ⁴Po těch čtyřicet let tvůj šat na tobě nezvetšel a noha ti neotekla. ⁵Uznej tedy ve svém srdci, že tě Hospodin, tvůj Bůh, vychovával, jako vychovává muž svého syna. ⁶Proto budeš dbát na přikázání Hospodina, svého Boha, chodit po jeho cestách a jeho se bát. ⁷Vždyť Hospodin, tvůj Bůh, tě uvádí do dobré země, do země s potoky plnými vody, s prameny vod propastných tůní, vyvěrajícími na pláni i v pohoří, ⁸do země, kde roste pšenice i ječmen, vinná réva, fíkoví a granátová jablka, do země olivového oleje a medu, ⁹do země, v níž budeš jíst chléb bez nedostatku, v které nebudeš postrádat ničeho, do země, jejíž kamení je železo a z jejíchž hor budeš těžit měď. ¹⁰Budeš jíst dosyta a budeš dobrořečit Hospodinu, svému Bohu, za tu dobrou zemi, kterou ti dal. (Dt 8,1–10)

Milí bratři a sestry,
již starozákonní církev slavila svátek podobný našemu Díkuvzdání. Židé během svého svátku, který nazývali Sukot – svátek stánků, děkovali z kraje podzimu Hospodinu za úrody toho roku. Křesťanská tradice od nich tento zvyk převzala, a tak i my vzdáváme díky Bohu za to, že se nám letos urodilo a máme co jíst. Původně měl svátek Díkuvzdání čistě zemědělský charakter, šlo při něm o to poděkovat Pánu Bohu za plodiny polí a zahrad.

Je asi dobře, že náš život už není tak bezprostředně závislý na přírodě,

a když se u nás neurodí, tak se dovezou potraviny z jiných koutů země. Ale v dlouhodobé perspektivě jsme na tom v podstatě pořád stejně. Potřebujeme, aby se nám urodilo. Nejenom na polích a v zahradách. Ale v celém životě potřebujeme hojnost dobrých věcí. Potřebujeme mít nejenom dostatek chleba, ale všeho toho, co kdysi Martin Luther ve svém výkladu modlitby Páně nazýval „*chlebem vezdejším*“. Tedy ne jenom jídlo a pití, ale i ošacení, domov, rodinu, přátele, zaměstnání... To jsou všechno věci nesmírně důležité. A když je máme, tak máme za co Bohu děkovat.

Chléb náš vezdejší, tedy ten každodenní, věci běžné avšak nezbytné, každý z nás skutečně potřebuje. A starost o jejich zabezpečení, o zabezpečení života našeho a našich blízkých nám zabírá spoustu času, úsilí a peněz. Ale při tom všem úsilí a obstarávání našeho života je dobré si připomenout slova Pána Ježíše: „*Nejenom chlebem živ je člověk...*“ Ježíš, když je pokoušen na poušti, tak cituje tato slova, která jsou převzata z našeho oddílu, z osmé kapitoly 5. knihy Mojžíšovy: „*Člověk nežije pouze chlebem, ale člověk žije vším, co vychází z Hospodinových úst.*“ (v.3). Jak tomu máme rozumět?

Celá osmá kapitola 5. knihy Mojžíšovy nás upozorňuje na fakt, že bohatý hospodářský výnos země v sobě skrývá pokušení věnovat se pouze materiálnímu rozměru života. Starat se jen o produkci a spotřebu,

upadnout do obstarávání a spotřebování, ve kterém se Bůh z lidského života vytrácí a je zapomenut. Člověk, který se zabezpečuje hojností, snadno přestává Boha potřebovat. A proto tato kapitola řeší, jak to mají Izraelci udělat, aby, až vstoupí do zaslíbené země, kde budou mít hojnost úrody, na Boha nezapomínali. Aby neupadli do konzumní soběstačnosti. Aby nepodlehli iluzi, že člověk je živ pouze chlebem, a že když ho má dostatek, tak tím má zajištěn i svůj život.

Proti tomuto pokušení říká náš oddíl: „*Připomínej si celou tu cestu, kterou tě Hospodin, tvůj Bůh vodil po čtyřicet let na poušti, aby tě pokořil a vyzkoušel a poznal, co je v tvém srdci, zda budeš dbát na jeho přikázání, či nikoli.*“ (v. 2). „Pamatování“, „připomínání“, „upomínání“ – to je jedno z klíčových slov biblického poselství. Je to jeden z ústředních prvků víry a proto také jeden z pilířů bohoslužby. Při bohoslužbě si připomínáme, co pro nás Hospodin vykonal.

Nám to možná nepříjde nijak mimořádné, ale dokud lidé museli naprostou většinu svého bdělého času věnovat zajištění svých základních životních potřeb, byl jejich život ochuzen o to, co si dneska můžeme běžně dopřát my. Totiž mít čas pro sebe, pro svoje zájmy, pro své záliby. A to je přece velký dar. Myslím, že většina z nás má tohoto volného času více, než měli lidé kdykoli dříve. Jistě jde také o to, jak tento volný čas

využíváme. Ale to už je jiná otázka. A proto zpátky k našemu textu, který říká: „*Připomínej si celou tu cestu, kterou tě Hospodin, tvůj Bůh vedl...*“. Toto pamatování nebo připomínání vyjadřuje vzájemný vztah Božího lidu k Hospodinu, a také Hospodina k jeho lidu. My pamatujeme na Boha a on pamatuje na nás. Konkrétně si máme podle verše druhého připomínat situace, kdy jsme byli pokoření. Bůh vodil Izraelity pouští, aby je pokořil, vyzkoušel a poznal, co je v jejich srdci.

Jsou to situace, ve kterých se ukáže, jestli to s Bohem opravdu myslíme vážně. Jestli ho budeme poslouchat, i když nám není dobře, když jsme pokoření, když hladovíme, když se nám prostě nedaří... To Bůh zkouší, co je v našem srdci. Budeme mu věrní navzdory tomu, že se nám nevede dobře? To je velká otázka. A odpověď na ni se ukáže, když obrazně řečeno „jdeme pouští“. Když nemáme tu dobrou a úrodnou zemi, která nám poskytuje hojnost všeho dobrého. Když nejsme zajištěni nadbytkem.

Pokud se Izraelci naučí poslouchat Hospodina po cestě na poušti, potom můžou vejít „*do země s potoky plnými vody, s prameny vod vyvěrajícími na pláni i v pohoří, do země, kde roste pšenice i ječmen, vinná réva, fíkoví a granátová jablka, do země olivového oleje a medu, do země, v níž budeš jíst chléb bez nedostatku, ve které nebudeš po-*

strádat ničeho, do země, jejíž kamení je železo a z jejíchž hor budeš těžit měď’. Budeš jíst dosyta a budeš dobrořečit Hospodinu, svému Bohu.“ (v. 7–10).

Pokud Izraelci nezapomenou na to, co s Hospodinem prožili na poušti, mohou vejít a žít v takovéto zemi. Tato země jim je od Hospodina přislíbena. Izraelci do ní mohou vejít, protože z Hospodinových úst vyšel slib této země: Slovo slibující dobrou zemi, ale také slovo přikázání, jak v této zemi žít. Jak žít v hojnosti a zároveň při tom na Hospodina nezapomenout.

V 10. verši čteme: „*Budeš jíst dosyta a budeš dobrořečit Hospodinu, svému Bohu...*“ Proto také my dobrořečíme Hospodinu, připomínáme si, že vše dobré, co máme, pochází od něho. I všechny naše schopnosti a síly, kterými jsme dosáhli dobrého zajištění svých životů, jsou jeho darem a jeho požehnáním. A chceme se také posilnit v rozhodnutí zůstat Bohu věrní i ve chvílích pokoření. Naučit se poslouchat ho i „na poušti“, i v nedostatku. Jinak řečeno, poznat, že nežijeme jenom chlebem, ale vším, co nám Bůh říká, protože jeho slovo je životodárné.

Hospodine, pomáhej nám nezapomínat na vděčnost vůči tobě, neboť ty život tvoříš, udržuješ i obnovuješ. Chceme na tebe pamatovat v dostatku i v nedostatku. Amen.

Představujeme:

Pavel FREITINGER (1964) se narodil a vyrůstal ve farářské rodině v západních Čechách. Po absolvování základní školy a gymnázia studoval počítačové systémy a krátce pracoval jako počítačový odborník. Po základní vojenské službě přijal povolání ke studiu teologie na Komenského evangelické bohoslovecké fakultě v Praze (dnes ETF UK) a následné službě v církvi. V letech 1994-2003 působil na sboru Prosetín u Bystřice nad Pernštejnem, v letech 2003-2017 ve Vanovicích a od roku 2017 je farářem horního sboru na Vsetíně.

Manželka Lenka je také farářka naší církve; v současnosti působí v Przně. Spolu mají tři dcery, Pavlu, Evu a Ivanu. Všechny také aktivně pracují v naší církvi podle svého obdarování.

Podmaňte zemi

Myslím si, že Pán Bůh od počátku chtěl, aby se člověk mohl přírodou těšit, aby z ní čerpal sílu, aby v ní okříval, aby mohl obdivovat Jeho dílo a bohatství Jeho stvoření. ...do jisté míry je pravda i to, že křesťané, kteří špatně pochopili své poslání podmanit zemi, ji vydrancovali. Vykáceli lesy a dali tak vzniknout pouštím, které se stále šíří. Ničí zemi vynálezy, které produkují skleníkové plyny, takže nevíme, jak na této zemi budeme dále žít. Všichni to tušíme, že nás čekají nedobré věci, půjde-li to dál. Že přijdou další povodně a sucha, tornáda a bouře. Mnoho z nás, i křesťanů, však jako by strkalo hlavu do písku...

Jsem křesťanka, a proto chci přistupovat k přírodě, k tomu dobrému a krásnému a nesmírně bohatému Božímu stvoření, kterému také někdy ani nerozumím, s úctou. S úctou a odpovědností, kterou nám Pán Bůh svěřil. Víím, že asi nezměním množství exhalací, o kterých se rozhoduje ve vládách tohoto světa. Mohu se však modlit za ty, kdo mají v rukou moc, aby i oni cítili svou odpovědnost před Bohem za naši zemi.

Mohu však dělat mnoho věcí tak, abych byla k Božímu stvoření co nejšetrnější. Patří sem docela obyčejné věci, které může dělat každý z nás. Tříděný odpad, šetrné používání saponátů, rozumné hospodaření s energií - šetrné topení, neplýtvání vodou a potravinami.

Jestliže Pán Bůh dává člověku k obývání nádhernou planetu Zemi a říká: „Podmaňte ji," tak tím rozhodně nemyslí, aby ji člověk vysál a zahodil jako

papír od bonbónu. Tím by sám přestal žít. Pán Bůh dal člověku zemi s rostlinami a živočichy, aby ji podmanil. Aby na ní vládl jako rozumný zahradník, který se stará o svou zahradu s velikou láskou. Člověk však začal s přírodou zápasit. Vykácel lesy, protože ještě nevěděl, že mu pomáhají dýchat. Vyhubil mnoho zvířat, protože se mu zdála nebezpečná. Na zemi hynou živočišné druhy čím dál větší rychlostí, protože přestávají mít místo a podmínky pro svou existenci. Mnohým je to jedno. Slyšela jsem říkat jednoho - také mladého - člověka: „No tak nebudou velryby. Co na tom. Vždyť už vyhynulo tolik zvířat, a nic se nestalo.“ Jenomže ty velryby jsou Boží stvoření. A všechno kolem nás. Pomíchali jsme i živočichy, takže jsme narušili rovnováhu v přírodě. Potom musíme zabíjet přemnožená zvířata, abychom se před nimi chránili. A na druhé straně máme velkochovy krav a prasat a slepic, které žijí v otřesných podmínkách a krmíme je masokostní moučkou, takže ta zvířata trpí a degenerují a lidé také. O utrpení zvířat na jatkách už ani nemluvě. A proč? Abychom měli každý den maso a vejce a debužirovali. Zcela zbytečně. Proč mají mít slepice kratší dny, a snášet více vajec, než jak to určil Bůh? Abychom my měli nadbytek...

Možná vám připadá zbytečné toto připomínat. Můžeme s tím však souhlasit jako křesťané? Může nám být lhostejný ten němý nářek tvorů, které stvořil také náš Stvořitel? Můžeme si myslet, že to projde nám, jako lidstvu, beztravně?

(vybráno z kázání Renaty Šilarové, uveřejněného na stránkách Poradního odboru pro životní prostředí při ČCE)

Nejen pro děti...

Ahoj děcka,

nebudete věřit, co pro vás dnes mám! Představte si, že se kdesi na území Říma našel deníček starý skoro 2000 let! Deník psaný hebrejsky v Jeruzalémě od r. 33. A vy si teď můžete přečíst několik ukázek z tohoto deníku:

(Pá) Tak už konečně zítra budou svátky! Půjdeme do chrámu děkovat za první úrodu. A taky za Zákon. Za to, že se o nás Bůh stará a dává nám poznat, co je pro nás dobré. Jsem vděčný za to, že patřím k Božímu lidu, k Izraeli. I když taky někdy dělám lumpárny, jako každý kluk. Třeba včera... Ale ne, to radši ne...

(So) Tak svátky máme zkažené. Ve městě je humbuk. Nějací chlapi tam prý nadšeně vykládají o Ježíšovi. O tom, co ho nedávno pověsili na kříž. A nejvíc prý Petr. Ale to nemůže být on! Moje mamka ho viděla tenkrát na tom dvoře, když Ježíše soudili. Jak ten se vytácel! Jak se bál! Copak teď se nebojí, že je zavřou?

Událo se...

- sborové odpoledne na zahradě 24. června
- letní tábor pro děti
- Koncert pro Javorník
- NG fest
- začalo restaurování starobyklých dřevěných lavic v kostele
- sborový zájezd do Huslenek

Tábor 2018 - Ranch rovná

Schválně jsem si položil otázku: Co tě, Petře, napadne jako úplně první, když se řekne „letošní tábor“? Odpověď zní: Konvička! Ano, na tu svou konvičku jsem si vzpomněl opravdu hned. Byla to normální desetilitrová konev na zalévání, s kterou jsem ovšem celý týden na letošním táboru hrál ping-pong. A protože děti i vedoucí jsou vnímaví a pozorují, s čím farář celý týden hraje „kolotoč“, na závěr mi dali i na památku tričko, na kterém byla vyobrazena moje konvička. A název? Mr. Konev! To jsem já. Prý to ovšem mělo i svůj hlubší smysl: Že jsem se celý týden snažil do nich nalít co nejvíce z Božího slova. A to jsem se opravdu snažil! Letos jsme probírali Matoušovo evangelium. Téma tábora: Zpátky do školy k Ježíšovi. Probírali jsme určité pasáže z Matoušova evangelia, kde Pán Ježíš vyučuje: O odpuštění, o dětech, o modlitbě, o sobě, o nás... Na to pak krásně navazovali vedoucí skupinek při svých zamyšleních, a také sportáči při hrách. Rád a s vděčností vzpomínám na to, jak nás Bůh obdařil svým mnoha-úrovňovým požehnáním. Vzpomínám také na laskavého vedoucího Pavla Popovského, na mladé vedoucí, na vusatou zdravotnici Michala - s těmi všemi jsem se smál (škoda, že se smích z tábora nedá schovat na horší časy), mluvil i vážně a někdy i uronil slzu. Vzpomínám

na společné chvály našeho Pána, na písňe před jídlem, na procházky přírodou za pěkného počasí, na skvělé hry i (krátký, leč vždycky tvrdý) spánek v chatce. A nejen to... Já se i těším! Těším se na Ranch Rovná 2019! Těšíte se také?

Petr Kulík

PS: Když jsem se ptal dětí, co se jim nejvíce líbilo, odpověděly: Celodenní výlet, Čerešnikovo čtení pohádek, hry a sbírání bobříků. Jeden vedoucí také odpověděl: „*Na táboře se mne líbilo. Byl sem instruktor v Modré skupince s Monikou Šírovou a vedoucí nám dělala Klára Pešková. Skupinku jsme měli super, děti byli poslušné a dobře se mi s nimi pracovalo. Tábor se povedl dobře. Počasí nám vyšlo, jednou nám trošku zapršelo, ale jinak počasí bylo super.*“ Tož tak...

(Plno fotografií z tábora najdete na našich webových stránkách.)

Na fotbalovém hřišti v Javorníku se 28. července 2018 uskutečnil **multižánrový festival NG fest.**

Stěžejními body celého programu byly čtyři koncertní vystoupení hudebních skupin. Na úvod se představil kytarista, zpěvák a skladatel Jindra Černohorský, který zaujal svými texty a svou novou tvorbou. Následoval v Javorníku velmi oblíbený písničkář Pavel Helan, jehož nově vzniklá píseň o místních tetičkách všem posluchačům vykouzila úsměv na tváři. Pavla Helana vystřídala kapela Noemiracles, která rozezvučela hřiště i jeho okolí krásným dívčím zpěvem. Na závěr festivalu se představila worshipová kapela z Prahy - Worship Vision.

„Na jedné vlně“ – to bylo téma letošního festivalu. Ve dvou vstupech se nad tímto tématem zamýšlela spolu s diváky Janette Oubrechtová, učitelka angličtiny, milovnice kávy a mimo jiné první „řečnice“ v historii NG festu.

Program jsme připravili i pro nejmenší účastníky. Pohádku „Mína a kouzelná babička“ zahrálo dětské divadlo Paravánek, v odpočinkové a zábavné zóně mohly děti najít herní koutek, nafukovací fotbálek, trampolínu, malování na obličej, sportovní potřeby a jiné atrakce.

Již třetím rokem jsme pořádali paralelně s divadélkem pro děti i přednášku pro dospělé, která se uskutečnila ve společenském sále obecního úřadu.

Doktor Tibor Máhrik vedl přednášku na téma „Komunikace“. Přeplněná kapacita obecního sálu nás přesvědčila, že Tibor byl ta správná volba.

Pestrost dokreslilo i velmi vtipné improvizace vystoupení souboru Kapor na scéně, stepařská show mistryně světa Kateřiny Marie Fialové nebo přehlídka cvičených psů z agility klubu Hodonín. Celým programem účastníky provedl herec brněnského divadla Radost Jiří Daniel.

I přes silnou nepřízeň počasí v okolí Javorníka, na hřišti spadlo jen pár kapek a 7. ročník přilákal téměř 500 návštěvníků z řad domácích i přespolních.

To, že se akce neorientuje jen na určitou věkovou skupinu návštěvníků, ale klademe důraz na propojení všech generací, bylo opravdu vidět. Přišly celé rodiny od nejmenších až po seniory a z jejich pozitivních reakcí usuzujeme, že všichni odcházeli obohaceni kulturním programem i setkáním s přáteli v příjemném prostředí, které jsme jim vytvořili.

Jsmo přesvědčeni, že touto akcí vhodně doplňujeme náš krásný region, který je převážně folklorně orientovaný a přispíváme tím k pestrosti. Zároveň považujeme za velmi důležité předávat a poukazovat na křesťanské hodnoty a respekt mezi generacemi, jde totiž o pilíře, na nichž vznikala naše společnost. Z pohledu organizátorů hodnotíme letošní ročník jako velmi zdařilý, probíhající ve velmi pohodovém a rodinném duchu. Velmi dobrá zpětná vazba od mnoha návštěvníků nás povzbuzuje do dalších let.

za organizační tým NG festu Jozka Balada

Zájezd do Huslenek

Nepatřím zrovna k lidem, kteří každou evangelickou akci nadšeně chválí, ale musím přiznat po sborovém výletu do Huslenek, že bylo co chválit i nad čím se zamýšlet. Tento sbor jsem vůbec neznala a žel ani jsem se s nimi nesetkala při jejich návštěvě našeho sboru, takže jsem trochu

váhala, jestli pojedu. Po příjezdu do Huslenek a přivítání před farou nás čekal první šok hned, když jsme vešli do sálu. Velkolepá skoro „svatební“ hostina, stoly plné slaného i sladkého pohoštění, včetně vyhlášených frgálů. Nevěřicně jsme zírali, než jsme se do toho s kávou nebo čajem všichni pustili. Osvěžení a posilnění jsme si prohlédli veliký, hezky vymalovaný kostel s velkým obrazem Krista na čelní stěně a starými varhanami. Netušili jsme ještě, jaká duchovní hostina nás čeká v kázání obou bratrů farářů.

Nejdříve vtipný úvod f. Palána jak evangelíci neradi sedí v předních lavicích, někteří snad podle toho textu z Luk. 14, a jak obtížně hledáme své místo, abychom se vyhnuli trapasu. A pak v pokračování tohoto textu zaznělo z úst f. Kulíka krásné pozvání na

připravovanou nebeskou hostinu pro každého, kdo toto pozvání slyší a přijme. Přesto, že je to tak známý text, bylo to pozvání aktuální a naléhavé a plné naděje i pro ty, kdo zatím pozvání nepřijali a za které se zatím marně modlíme. S následující Večeří Páně to bylo opravdu dobře propojené a jen málokdo takovému pozvání odolal.

Při východu z kostela na farskou zahradu mne zaujaly vystavené staré bible, i když o jejich historii ve sboru nebo v rodinách jsme se nedověděli. Zato před sázením památné lípy na zahradě jsme se z úvodní řeči

f. Palána dověděli proč ji sázíme, my jsme ke slavnosti přispěli zpěvem písně z Kancionálu a po projevu pana starosty byla lípa slavnostně zasazena. Notně vyčerpání přihlížením a několik jedinců včetně farářů v talárech i samotným sázením, dokonce přivezenými rýči z Javorníka jsme byli pozváni na faru k obědu. Bylo to velkolepé a k tomu ještě milá obsluha mladých dorostenců, která ochotně plnila všechna naše přání. U stolu ještě zazněla děkovaná řeč pana starosty a po zpěvu známého kánonu jsme se pustili do vepřo-knedlo-zela. I po tak vydatném obědě se nedalo odolat jejich vyhlášeným frgálům a množství výborných zákusků, za které by se nemuseli stydět ani v cukrárně. A tak se posezení při kávě nebo sklence dobrého pití protáhlo až do odpoledních hodin. Některým z nás se už ani nechtělo vysednout z autobusu na procházku lázněmi Luhačovice i když hodinová procházka byla jistě velmi prospěšná pro každého. Díky Pánu jsme se šťastně vrátili domů těsně před tím, než nám počasí ukázalo svou podzimní tvář větru a deště. A nakonec odpusťte malý povzdech. Všichni žijeme v dostatku jako na veliké hostině s množstvím dobrých přebytků, jen moc neumíme myslet na ty chudší a potřebnější za branami našich měst a obcí jako ten štědrý nebeský hostitel.

Marta Nováková

(Fotografie ze zájezdu i obě kázání najdete na našich webových stránkách)

Nejenom o dobrovolnictví na festivalu United

Léto. Naše ideální představa o dovolené? Moře. Klid. Příroda. Ticho. Turistika, kolo, stanování. Klid. Hotel s plnou penzí. Soukromí. Vypnout telefon a jet co nejdál to jde, abychom nejraději nikoho známého neviděli. Ale co taková duchovní dovolená? Tedy dovolená, která zahrnuje strávit více času s Bohem, než se nám běžně daří. Času, který bychom ale mohli využít úplně jinak. Nebo to prvořadě zahrnují i naše předchozí představy o dovolené?

Jet na křesťanský multižánrový festival United na Vsetín na konci srpna. Hluk. Hudba rozléhající se po celém městě. Více než 5000 lidí, kteří na festival přijeli. Lidí, kteří přijeli hledat Pána Boha, poznávat Ho, chválit... Ať už organizátoři, dobrovolníci, tanečníci, modlitebníci, sloužící, účinkující či účastníci. Všichni se stejným záměrem – Pán Bůh. Ale k čemu to všechno?

Jedenáct apoštolů odešlo do Galileje, kde se sešli s Ježišem. *Ježíš přistoupil a řekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého a uče je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal...“ Mt 28:16-20* Co je tedy našim nejhlavnějším posláním/posláním církve podle této Ježíšovy „poslední vůle“? Máme získávat učedníky. Evangelizovat. Ne každý z nás je však evangelista a má tolik kuráže, že na setkání dokáže někomu říct o Kristu. Dobrovolnictví, služba na festivalech a akcích jako je United, je jedna ze služeb, kdy jsme takovými prostředníky. Pomáháme, snažíme se plnit nejrůznější úkoly, aby mohla probíhat evangelizace, byť skrze druhé, povolané, ale i přes to jsme spoluúčastníci na Božím díle.

V církvi můžeme mít různá povolání: apoštol, prorok, evangelista, pastýř, učitel. Základem toho je vztah s Bohem a vztah s Bohem potřebuje čas. Čas hledání, poznávání, čekání, čas služby. Žít s Ním. Ale nejenom polovičatě. Naplno. Horcí nebo studení. Nikdy ne vlažní.

Klára Pešková

V období od minulého čísla se v našem sboru konaly tyto sbírky:

1.7. hospic Citadela 6 710 Kč

8.7. sbírka solidarity sborů 5 205 Kč

29.7.sbírka na NG fest 9730 Kč

2.9.sbírka pro Evangelickou akademii 5 320 Kč

Všem dárcům děkujeme!!!

Čeká nás...

Vybírání **saláru** 19. a 20. října – informace je na poslední straně časopisu.

19.-21.10. odjíždějí mládežníci a konfirmandé spolu s br. farářem na společnou víkendovku, tentokrát do Zádveřic. Pamatujte na ně, prosíme, ve svých modlitbách.

21.10. od 17.00 h v Obecním domě v Javorníku se uskuteční přednáška o cestách po Indonésii (Lucie Minaříková). Někteří z nás si od této sympatické slečny nechali vyprávět o životě na Islandu, proto vám vřele doporučujeme i tuto přednášku.

Milí přátelé, srdečně Vás všechny zvu na **Biblické hodiny**, které se konají **každou středu od 17.30 h na javornické faře**. A když říkám všechny, tak skutečně myslím všechny: Každého, kdo má zájem se posunout dál ve svých znalostech Bible, každého, kdo se nad Božím slovem zamýšlí a napadají ho otázky, na které nenachází odpovědi... Na biblické hodině si vždy čteme nějakou pasáž z Bible, nad kterou pak společně přemýšlíme a diskutujeme. Nebo probíráme nějaké obsírnější téma, které se snažíme nahlédnout z perspektivy Písma. Přijďte, nebudete toho litovat!

Zároveň vás zvu také na **Nedělní teologické dýchánky**, které se budou konat **každou neděli od 17.30 h na javornické faře**. Společně se budeme zamýšlet nad věroučnými tématy, a to na podkladě slavného a osvědčeného Westminsterského katechismu, hojně užívaného evangelíky po celém světě. Každý člověk je teolog (tzn. myslí si něco o Bohu a občas i něco o Bohu říká). Jde tedy jen o to, jak dobří jsme teologové, jak se naše myšlenky o Bohu (a o člověku) kryjí s tím, co o sobě (a o nás) říká Bůh sám ve svém Slovu. Nepropásněte tuto nabídku: Přemýšlet a mluvit o základních a důležitých otázkách křesťanské víry! **Začínáme v neděli 7.10.2018 v 17.30.**

Milí rodiče, máte-li děti školáky (2.-7. třída), pošlete je **ve čtvrtek** do javornické školy na **Biblickou hodinu pro děti**. Před vchodem se vždycky **ve 14.00 h** schází skupina dětí s panem farářem Petrem Kulíkem a společně stráví jednu celou hodinu - zpěvem, různými hrami, modlitbou i čtením Bible. Někdy jsou ve škole, jindy ve farních budovách, někdy i pod širým nebem. Děti je hodně - ale všichni by byli rádi, kdyby jich bylo ještě více. Totiž: Víc dětí = víc legrace!

Petr Kulík, farář

Škola v neděli ????

Tak tam teda nejdu !! Už Vás, děti, všechny slyším. Ale nebojte děcka, vůbec nejde o klasickou školu, kde se zkouší. Naše nedělní škola probíhá souběžně s bohoslužbami, každou neděli od 10.00 a je rozdělená na „velkou“ a „malou“ nedělku. V malé nedělce se děti od tří let dozvídají hravou formou o víře, skutečích Pána Ježíše i apoštolů. Hrají hry (všechny děti nejvíc baví schovka), kreslí, vyrábějí. Starší nedělka je určená dětem od 8 let a prohlubují si své znalosti z Bible pomocí rébusů, tajenek a her. V nedělce si vlastně hrajeme, zpíváme a někdy i tancujeme ☺

A to nejlepší nakonec ! Tahle „škola“ není výběrová: místo je v ní pro všechny kluky a děvčata od tří do čtrnácti let. Nevadí, když někdo o Bibli nebo o víře moc neví. Žádný učený přece z nebe nespádl.

Těšíme se na všechny děti z naší obce i návštěvy

Lenka Sovišová

Pozor, je tu **dorost** v plném provozu! Scházíme se každý pátek od 17:00 a hrajeme společně hry, zpíváme, čteme Bibli a občas máme i něco na zub. Dorost je úplně pro každého od 2. do 8. třídy, tak se neboj za námi přijít do sborového domu!

Těšíme se na vás!

Áňa K. a Jana K.

<<< foto z rodinné neděle
(„Ježíš je náš řidič“)

25. listopadu se bude konat **volební sborové shromáždění**, na kterém budeme volit nové staršovstvo na dalších 6 let. Vyzýváme všechny členy s hlasovacím právem k hojné účasti.

Program sborových aktivit (2018/2019)

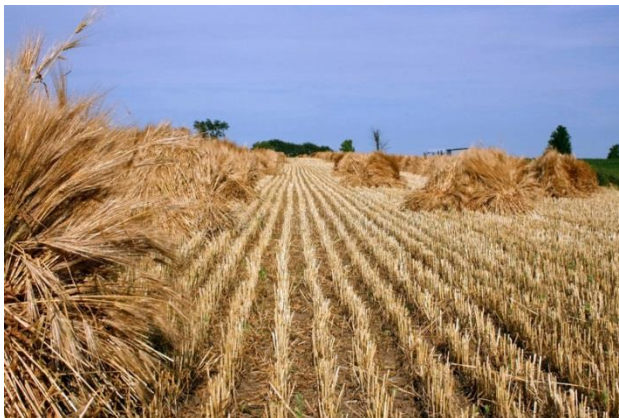
Středa	17.30 h	Biblická hodina pro dospělé – <i>na faře</i>
	19.00 h	Schůze staršovstva (<i>1x měsíčně - na faře</i>)
Čtvrtek	14.00 h	Biblická hodina pro děti – <i>sraz u ZŠ Javorník</i>
	15.30 h	Konfirmační cvičení - <i>na faře</i>
	18.00 h	Přípravka učitelů Nedělní školy (<i>1x za 14 dní – na faře</i>)
Pátek	17.00 h	Schůzky dorostu - <i>ve sborovém domě</i>
	19.00 h	Mládež – <i>v klubovně na faře (vchod ze zahrady)</i>
	19.00 h	Zkouška pěveckého sboru (vede: Martin Soviš)
Neděle	10.00 h	Nedělní bohoslužby a nedělní škola pro děti
	14.00 h	Bohoslužby KS Suchov (<i>2. neděle v měsíci</i>)
	17.30 h	Podvečerní katechetické setkání (<i>od října do dubna</i>)

První neděli v měsíci bývají rodinné bohoslužby.
V ostatní neděle: NŠ pro **malé děti** ve sborovém domě,
školáci přicházejí do kostela a po 1. čtení
odcházejí na faru.

Dny vděčnosti za Boží stvoření:

DÍKŮVZDÁNÍ ZA ÚRODY

bohoslužby se slavením svaté večeře Páně
neděle 14. října 2018 v 10:00 hod. v kostele
a celocírkevní sbírka na sociální a charitativní činnost

Svou vděčnost můžete vyjádřit i výší **SALÁRNÍCH DARŮ** za r. 2018,
jejichž sbírku staršovstvo vyhlašuje na

pátek 19.10. v 16:30 - 19:00 hod

a sobotu 20.10. v 9:00 - 11:30 hod

Bezhotovostní platby posílejte na sborový účet č.:

1444717349 / 0800 (k identifikaci používejte VS: číslo domu)

O bezhotovostní platbě informujte vždy pokladní sboru.

Za všechny dary upřímně děkujeme.

Kontakty: farář 518 329 860, mobil: 604 708 768, kurátor: 737 350 529

Fotografie ze sborových akcí najdete webu: <http://cce-javornik.rajce.idnes.cz>